

Vakantie naar Frankrijk en Spanje in 2016 st. versie

Om diverse redenen lukt het in 2015 niet om naar Sardinië en Corsica te gaan, waar we 2 maanden voor hadden uitgetrokken.

Dus het voelt nu als een uitdaging om op deze reis toch echt 8 weken op pad te gaan. We pakken onze VW California T5 busje in en vertrekken op 9 april.

Over Antwerpen, Brussel en Namen naar **Verdun**. Camping Les Breuils. Niks bijzonders, maar beschut en rustig aan een meer, meer moet dat niet zijn. Vooral het laatste deel van de route

vinden we mooi. De volgende dag is het aardig weer, zeker voor de tijd van het jaar als we door gaan over Bar le Duc en Chaumont naar **Saulieu**. De camping is open, maar leeg. We staan op gras en zijn de enige gasten. Oh ja en een paar kippen. Het aardige plaatsje is op loopafstand en er is een supermarkt dichtbij. Altijd handig.

We hebben ons navigatie systeem de opdracht gegeven om tolwegen te vermijden en dat werkt goed. Via de N en D wegen zie je ook veel meer van het land en kom je door plaatsen die soms verassend mooi zijn. Of en dat zien we in Frankrijk ook, geheel verlaten of uitgestorven lijken. De volgende halte zal **Tournon sur Rhone** zijn, dat ten zuiden van Lyon ligt. Het weer wordt steeds beter en ons humeur ook. De aangename camping ligt in het stadje en direct aan de rivier. Aan de overzijde zie je wijnvelden op heuvels en het dorpje Tain l' Hermitage. Tournon heeft een oud centrum, met kromme straatjes en een groot kasteel, terwijl Tain veel jonger is en een typisch winddorp. Het lijkt ons niet verkeerd. We

hebben intussen 1.063 km gereden. Op de weg terug komen we hier weer, dus dan meer. 12 April doen we even lekker niks, anders dan van het uitzicht genieten.

Dan maar weer op pad, nu naar de Camargue. Eerst gekeken op de camping L'Arlesienne bij **Arles**, maar die stond nog op de "winterstand", even verder op in

Albaron is camping Le Domain du Cris Blanc (wat een naam!) met meer reuring. s' Avonds treffen we een leuke groene kikker met rode pootjes in het toiletgebouw.

De volgende stek is aan de kust in **Collioure** op camping Les Amandiers. De camping is groen, rustig en schaduwrijk. Het ligt in een klein dal en via een pad over de rotsen loop je in een half uur naar het stadje. De camping heeft een restaurantje en dat is handig. Collioure wordt druk bezocht en is terecht zeer toeristisch. Het water is nog te koud om te zwemmen, jammer, want het ziet er prima uit toch? Op de weg hier naar toe tellen we rond Montpellier op 60

kilometer exact 59 campers op weg naar het noorden. We gaan ervan uit dat het allemaal "overwinteraars" zijn die nu naar huis gaan. We zullen er later nog een paar spreken. Omdat

het weer helemaal OK is en wij lui zijn, komen we de 15^e niet van de camping en verwennen onszelf met salade chevre en assortiment charcuterie inclusief een rood wijntje. De volgende dag weer lekker in het stadje rondgebanjerd. Collioure bevalt ons.

Maar het avontuur roept, dus de volgende dag vroeg op en richting de grens met Spanje via Le Perthus. De douane en de Police controleert hier zwaar, het ziet er bedreigend uit met al die machinepistolen. We zijn op weg naar **Barcelona** via de AP7 naar de A2. We vinden in Gava de camping 3 Estrellas. Het is er druk want er zijn veel weekendgasten. Prachtig weer, 24 graden met een windje. Het strand is prachtig. We eten vanavond paella. De volgende dag is het tijd om met OV bus L94 (halte bij de camping) in 45 minuten naar de Plaza Catalunya te gaan, want we willen zien hoever de bouw van de Sagrada Familia is gevorderd. Of de kerk niet stiekem klaar is. We waren hier 10 jaar geleden ook en toen werd er nog stevig gebouwd. En gelukkig, dat is nog steeds zo!

Van een Nederlandse gids horen we dat de streefdatum 2026 is, op de 100^e verjaardag van de dood van bouwmeester Gaudi. Die overigens sinds de aanvang van de bouw rond 1916 naast de bouwplaats woonde en in armoedige kleding rondliep. Het was daarom dat toen hij in 1926 door een paardentram werd aangereden, men hem in het armenhospitaal opnam. Twee dagen later werd duidelijk om wie het ging, maar toen was het al te laat. Overigens werd de kerk buiten Barcelona gebouwd. In een dorp en daar keek men toen niet zo nauw: er is ook nooit een bouwvergunning voor afgegeven. Er wordt op het ogenblik o.a. gewerkt aan de entree en daarvoor moet een heel blok woonhuizen en winkels gesloopt worden.....Het aantal torens moet op 12 stuks uitkomen, enkele daarvan twee keer de hoogte van de huidige. Saillant detail, met enig risico heeft men onder de Sagrada Familia een treintunnel aangelegd.

Via de Ramblas naar de oude wijk gelopen om op de hoek van het plein bij de kathedraal, van heerlijke tapas te genieten. Het café is sinds we hier 10 jaar geleden waren, niks veranderd.

Op de camping drinken we een wijntje met Joost en Dini H. Ze hebben hun auto vol met grote model zweefvliegtuigen, ze doen mee aan een internationale wedstrijd. Het is een mooie en vooral technische hobby.

Langs de kust gaan we de 19e naar **Peniscola** en vinden camping Los Pinos (€12,00/nacht). Voorzien van restaurantje, zwembad, ok sanitair en met de fiets ben je zo bij de Mercadone supermarkt en ook zo in het plaatsje (1,5 km). Er zijn terrasjes, winkeltjes en een groot strand. Aan de andere zijde is een vissershaven. Verder een groot middeleeuws kasteel door de Tempeliers gebouwd voor

“Papa Luna”. Gereduceerde toegangsprijs voor seniores. Dat kom je in Spanje veel tegen, daar heeft men nog wel respect voor de ouderdom. Hoewel?

Tegenover ons staat een al wat ouder echtpaar met een grote camper en een verhaal. Ze staan op een camping in de buurt en hij helpt iemand met de fietsen achterop de camper te zetten als hij weg stapt en met een voet achter een tentharing blijft hangen. Hij valt en breekt zijn bovenbeen. Dan wordt een ambulance gebeld, maar die wil niet komen en geeft aan om maar met een taxi naar het ziekenhuis te gaan. Kan natuurlijk helemaal niet. Uiteindelijk komt toch de ambulance, die hem aflevert in het hospitaal. De behandeling daar wordt een nachtmerrie, omdat de behandelend chirurg weigert om een andere taal dan Spaans te spreken en die taal zijn ze zelf niet machtig. Met behulp van SOS International (ze zijn via de NKC verzekerd), wordt er zo goed als kan gecommuniceerd. Later is er een dokter die wel Engels met ze wil praten, maar de frustraties liepen hoog op. Ze hadden kunnen kiezen voor repatriëring van de patiënt en van de camper, maar ze willen hun camper niet alleen laten. Dan komt de politie op de camping die iedereen sommeert direct te vertrekken. De camping wordt gesloten omdat de eigenaar fraude gepleegd heeft. Hij kan niet meer rijden, zij heeft geen rijbewijs meer. Een collega kampeerder zet de camper dan op Los Pinos. En daar staan ze dan sinds december, te wachten tot eind april hun zoon beschikbaar is om het hele spul naar Nederland te rijden. Wat waren die het zat!!

's Avonds eten we zarzuela, een bekend Spaans visgerecht. De 21^e doet Carla de was, we maken de bus schoon, lezen een boek en dat was het dan.

We blijven hier een paar dagen staan, omdat “we hebben wat we nodig hebben” (vrij naar Van Kooten en De Bie).

De 24^e kriebelt het en starten we onze onvolprezen VW busje om de kust te verlaten en naar Albarracin te gaan. Het ligt op 1.000 meter hoogte en is ooit gesticht door de Arabieren. Het is een van de mooiste dorpen van Spanje, maar als we er aankomen, staat er een ijskoude wind, is het 8 graden en geen zon. Jammer, maar hier gaan we niet staan, Terug richting Teruel komen we langs een mysterieus vliegveld. Niet om passagiers te vervoeren, maar om overtollige vliegtuigen te stallen, te slopen of te onderhouden. We zien een 747 van KLM staan met afgeplakte letters.

We gaan naar **Cuenca** en vinden een plek op Camping & Caravaning. Ook hier plek zat, een super toiletgebouw met een muzikje, de zon schijnt en het is 20 graden. We eten een pizza in het restaurant en er is een groot familiefeest. Heel gezellig. Als we de volgende morgen wakker worden, staat ons een verrassing te wachten: nachtvorst! Alles

is wit.

De zon warmt de boel snel op als we met de fiets over de CM2105, langs de Jucar rivier naar de stad fietsen (7 km.) Cuenca staat op de Unesco lijst en is gebouwd op een uitstekende rots boven de rivier. Er zijn dan

ook zgn. hangende huizen. Op het Plaza Mayor vindt je de kathedraal. Een vreemd gebouw met alle stijlen verzameld, van laat-romaans tot een indrukwekkende neo-gothische gevel uit de 20^e eeuw., opnieuw opgebouwd nadat in 1902 een van de torens instortte! We ontmoeten een

Nederlander die Spaans studeerde en hier is blijven hangen als tour guide. Heeft het hier erg naar zijn zin. Wat we niet kunnen zeggen van het

Nederlandse echt paar dat de volgende morgen vertrekt als zij haar man echt uitkaffert bij het aanhaken van de caravan. Rooie oortjes!
Voorbeeld hoe het niet moet.

De 26^e rijden we naar **Toledo**, de route en het weer zijn schitterend, alleen onze navi kan de camping niet vinden.

Via de kaart en wat logisch denkwerk (moesten we toch vroeger ook zo doen?) komen we op camping El Greco. Volgens vrienden van ons, een aanrader en dat klopt ook. Op de route hiernaar toe zien we het landschap veranderen, van de hoogvlakte zijn we nu in heuvelachtig gebied en hier staan de bomen al in het groen. De camping is tamelijk druk, maar Toledo is dan ook reuze populair. Je kan te voet over 3 km. naar de stad

wandelen. Doen we meteen als een eerste kennismaking. Er zijn veel toeristen en we bewonderen de prachtige brug over de Taag.

In deze stad van de drie culturen: in de 11^e eeuw leefde islam, judaïsme en christendom vredig naast elkaar. Hun invloeden kom je tegen in de stenen. Het verhaal gaat dat de stad zou zijn gesticht door Joden die door Nebukadnezar uit Mesopotamië waren verdreven. In 192 voor Chr. wordt de stad ingenomen door de Romeinen, want die waren dat zo gewend..... De stad krijgt een aquaduct, een circus, amfitheater en stadsmuren. De stad heeft een lange geschiedenis en tussen 711 en 1085 heersen de Arabieren. Het is dan een rijk cultureel centrum en uniek in Europa. Gedurende de hele 12^e en 13^e eeuw worden er zware gevechten geleverd voordat de Katholieke koningen heer en meester zijn. Tot zover een stukje geschiedenis.

We lopen terug naar de camping en pikken in een lokaal kroegje een cerveza mee. Je kan er ook eten: menu voor € 8,50 (want Spanje is niet duur), maar dat hebben we toch maar op de camping gedaan. Overigens prima verzorgd. Als de zon ondergaat hebben we een prachtig zicht op de stad.

De volgende dag (27 april) gaan we opnieuw de stad in en

beginnen op de Plaza met de kathedraal. Neem een audio tour, want dan zie je veel meer. Waar vroeger een Visigotische kerk stond, werd in 1227 met de bouw van de kathedraal begonnen (die later een moskee zou worden). Meer dan twee honderd jaar is gewerkt om de zaak te voltooien. Maar dan heb je ook wat.

Dwalend door de stad komen we de Sinagoga de Santa Maria la Blanca tegen. Gebouwd in 1180

en ooit de belangrijkste synagoge van de stad. Het interieur is opmerkelijk waardoor het meer op een moskee lijkt. In 1405 omgedoopt tot kerk.

We sluiten de Toledo sightseeing af met het Monasterio de San Juan de los Reyes. Het is een groot franciscanenklooster met een buitengewoon weelderig interieur.

Onze reis gaat 28 april verder richting **Placencia**. Daar landen we op camping La Chopera (betekent "groepje bomen"). Je staat hier lekker op gras en er is voldoende schaduw. Naar de stad is het slechts 3 km. We besluiten onze DWT voortent op te bouwen. Praktisch en we hebben wat meer privacy.

Naast ons staan Joop en Leentje met een mooie nieuwe camper. Helaas met pech aan de koppeling. De lokale dealer (de vrachtauto poot van het merk) heeft geen onderdelen, maar geeft wel alvast een offerte voor ruim € 2.000,- om de hele koppeling te vervangen. Terwijl het alleen de hydraulische bediening van de drukgroep betreft. Omdat Joop handig is en ongeduldig is hij alvast met demonteren begonnen. Met verbazing zien we wat voor knullig materiaal de fabrikant gebruikt. Plastic slang, plastic koppelstukken, kortom onze Gardena sproei installatie in de tuin ziet er robuuster uit.

De Spaanse garage geeft aan om dinsdag met de reparatie aan te vangen, Joop en Leentje huren een mobil home op de camping. Ook de service in Nederland aan deze camper laat te wensen over. Hun dealer stuurt zijn klanten met b.v. een kachelprobleem naar Truma in plaats van zelf de problemen op te lossen. Dat klopt volgens ons niet.

In de bar waar David de scepter zwaait, spreken we Dirk, een Belg met een Spaanse getrouwd, die nu les geeft op de uni van Cacares. Vroeger was hij als technicus verantwoordelijk voor de levering en montage van machines. Ook in Spanje. Hij maakte dan afspraken met de Spaanse partner en zorgde dat hij op tijd op de locatie aanwezig was om de Spaanse monteurs op te vangen en wegwijs te maken. Hij geeft ons een inkijkje hoe Spaans dat toegaat. Spreekt af om 08:00 uur, moet er eerst koffie worden gedronken, tegen 10:30 gaat men eens kijken wat het werk inhoudt en wordt er wat gedaan. Om 13:00 uur gaat men zich opmaken voor de lunch en wordt er eerst omgekleed. Na de lunch, en voldoende wijn wordt er 's middags niet echt meer wat gedaan. Morgen weer verder! Zo gaat dat hier. Tempo nul. En volgens de kranten doet het land het juist zo goed. Spanje heeft een staatsschuld van 1.097 miljard euro, maar omdat de rente expres zo laag wordt gehouden kunnen de zuidelijke landen zich nu nog handhaven met een door de EU (door U en mij) betaalde subsidie.

Op de fiets naar de Carrefour. Wat een supermarkten zijn dat! En in tegenstelling tot de AH 's van deze wereld, is er een slager, een viskraam en een traiteur voor je verse voedsel. Heerlijk.

Ook met de fiets, langs de rivier ben je zo in de stad. Het stikt er van de ooievaars, op elk platje ligt een nest en zoals in elke stad in Spanje is er een Plaza Mayor en natuurlijk een kathedraal, die maar voor de helft te bezichtigen is. In de St. Nicolaas kerk krijgen we een spontane rondleiding door de koster in zijn beste Engels. Ze hebben er een doopvont uit 800. Op de hoek van het plein is een gezellig café.

Terug op de camping spreken we een Nederlands echtpaar met een 18 jaar oude caravan, waarvan het rechter wiel heet wordt. Heeft pas een servicebeurt gehad en nu lekt de schokdemper. Hij denkt dat dat de oorzaak is. Ik vermoed een lager probleem en hij gaat met zijn dealer bellen.

Joop en zijn Leentje, hij ex Marine, ex Luchtmacht en ex NAM, zij ex notaris secretaresse blijven onvermoeibaar aan hun koppeling prutsen, helaas zonder resultaat.

Dan rollen er diverse Spaanse busjes en auto's de camping op waarmee een hele grote familie wordt vervoerd met al hun kampeerspullen en dat zijn er heel wat. Ze gaan eerst met z'n allen uitgebreid lunchen. Daarna wordt er geluierd en geslapen en dan beginnen de meest fitte types plastic folie uit te rollen. Maar dan is het voor vandaag wel genoeg. Ze gaan morgen en overmorgen en daarna wel weer verder. Ons straatje wordt een Spaans straatje.

We besluiten om morgen naar **Salamanca** te vertrekken. Van onze vrienden Leo en Eveline hebben we daar prachtige verhalen over gehoord. Maar voordat het zover is doet Carla in het restaurantje "hoofd-schouders-knieën-teen" met een Spaans kindje, die verstaat er natuurlijk niks van maar vindt het wel heel leuk!

2 Mei op pad naar Salamanca. De weg gaat omhoog naar 1.180 meter met besneeuwde bergen rechts van ons. Bomen nog zonder blad. Wel veel mooie groene weiden en bergdorpen. Het is een schitterende route. Camping Don Qijote. We staan op gras en onder wat bomen tegenover een blauwe T5. Hij doet jeugdzorg voor misbruikte kinderen en zij zit in het onderwijs. Het is stralend weer en de nachten

zijn nog koud.

De volgende dag met de fiets in een half uur naar de stad. We bezoeken de nieuwe en de oude kathedraal. De bouw van de nieuwe begon in

1513 en duurde 2 eeuwen, kan je je daar iets bij voorstellen? De kerk is prachtig maar ons spreekt de oude kathedraal nog meer aan. De bouw begint in de 12^e eeuw en is duidelijk in romaanse stijl. Er is een klein museum voor religieuze kunst. Ontroerend is de hoop katrollen en touwen die achteloos in een hoek liggen, alsof ze gisteren nog werden gebruikt. In een kapel vindt je het albasten graf van aartsbisschop Don Diego de Anaya.

Koop een kaartje voor toegang tot de torens en geniet van het uitzicht, maar nog meer van de omloop in het gebouw met uitzicht in de kerk. Bijzonder. In de oude stad is een opera gezelschap

dat Romeo en Julia aan het repeteren is.

De volgende dag slapen we uit..

Later op deze dag komt er een Nederlandse jongen met een fiets op de camping. Aan zijn fiets een aanhangertje met een invalide hond. Hij vertelt zijn verhaal. En wij staan er open

voor. Hij is een tijd geleden uit Nederland vertrokken met huurschuld, met een schuld bij de fiscus en hij is al vijf keer zijn paspoort kwijtgeraakt (...?). Zijn moeder en wat vrienden ondersteunen hem financieel bij tijd en wijle, als het echt niet langer gaat. Onderweg probeert hij te werken op een camping, soms lukt dat, soms weer niet. Als hij wat geld verdiend heeft, lost hij af. Het is een hartstikke goeie knul, maar begrijpt de wereld niet altijd. En dat maakt het leven voor hem niet eenvoudig. Hij is nu op weg naar Barcelona, waar vrienden misschien een baantje voor hem hebben. Wij hebben medelijden met hem en kunnen niet anders dan hem een Struik kan en klare maaltijd te geven en een paar koele biertjes. Hij is er echt blij mee. Er wordt regen verwacht en hij gaat op zoek naar een stuk plastic voor over zijn tent. We hebben een zwak voor zulke mensen, die niet meteen in onze strak geregelde samenleving willen passen en moedig op zoek zijn naar hun bestemming. Een dolende ziel. Hij stapt weer op zijn fiets, wij ook.

We gaan naar het Casa de Lis, Museo Art Nouveau.

We houden van deze stijl. Het huis, de meubels en het interieur, het levert een speels en elegant geheel. We pakken een biertje in de stad en gaan moe maar tevreden naar huis.

Salamanca ligt op 800 meter hoogte en is een vrolijke open stad. De zon geeft de vele natuurstenen gebouwen een gouden glans. Het is er altijd levendig op straat: een kwart van de inwoners is student! De Plaza Mayor

wordt door kenners de mooiste van Spanje genoemd. Toevallig zijn wij het met hen eens.

6 Mei, het is weer droog na een regenachtige nacht, gaan we naar het klooster San Esteban. Het speelde een belangrijke rol in de Spaanse geschiedenis, want toen Columbus de Atlantische Oceaan over wilde

steken is hij eerst in 1486 of 1487 bij de dominicaner monniken op bezoek geweest om ze te raadplegen. Deze heren golden toen als de geleerdste van het land. Verder is er een monumentale trap.

De volgende dag moeten er weer boodschappen worden gedaan, Je vindt de Mercadonia als je vanaf de camping over de weg naar Salamanca gaat en juist bij het S. bord en stoplichten met een v.o.p. ga je naar rechts. De weg gaat even steil omhoog, maar dan ben je er. Op de camping is het een komen en gaan. Veel mensen die naar Portugal op weg zijn.

Anderen zijn hier voor een cursus Spaans. Hij ex Philips ICT en zij in het onderwijs (studeerde chemische technologie). Ze waren twee keer voor Philips in de USA, maar helaas en dit verhaal horen we zo veel vaker: reorganisatie en met 61 jaar kan je gaan. Maar wat dan? Zzp'er en als consultant dan proberen om je know how dan nog ergens nuttig aan te wenden. Ze zijn er nog niet uit. Bij een wijntje komen er ook andere verhalen, zoals in de meeste families kunnen voorkomen. Verder gaat alles goed. De kinderen zijn de deur uit en zij zijn zoekende. Hij naar een nieuwe job en zij weet ook nog niet hoe en wat. Dan maar een week een cursus Spaans.

9 Mei is het dan weer zover, dak naar beneden, fietsen erop en starten maar. We gaan richting Castrojerez. De tocht erheen is prachtig. De camping vinden we maar zo zo en we lopen drie keer rond als we besluiten weg te gaan. Het is koud en er staat een stevige bries. Ik wil nog wel even naar het toilet, maar de beheerder wil weten wat we aan het doen zijn. Erg gastvrij klinkt hij niet. Ik maak me ervan af, stap in en we vertrekken. Zie foto.

Het is niet heel ver naar **Burgos**, naar camping Fuentes Blancas, een prettige camping en ideaal gelegen om de stad te bezoeken. Omdat het ook hier heeft geregend, is het zaak om een slim plekje te vinden. Er is een restaurant en omdat het tamelijk druk is, zal ik reserveren. Een Belgisch stel deed dat niet en vinden geen plekje meer. Maar omdat we een tafeltje voor 4 hebben, ga ik ze achterna en biedt ze aan om aan onze tafel aan te schuiven. Dat doen ze en we hebben gezellig zitten kletsen. Het personeel kan onze actie ook waarderen en vindt het een reuze mop. Menu del dia 2 x € 10,- incl. fles vino tinto, je kan het er zelf niet voor maken.

Wifi is op veel campings gratis, hier betaal je € 3,- voor 6 uur, daarna kan je weer inloggen voor weer 6 uur. De mensen die na ons komen, willen ook de Wifi code en wij verstrekken die voor € 1,- en dat doen we vier keer achter elkaar. Een win win situatie.

Later raken we in gesprek met een mevrouw met een dwars laesie in een rolstoel, ze hebben een aangepaste caravan en dat gaat eigenlijk heel goed. Ze genieten van wat nog mogelijk is, en dat is best veel. Een Nederlandse man gaat

op een autoritaire wijze aan het gesprek deelnemen. Hij, ex KPN en een reuze praatjesmaker, getrouwd met een Spaanse (die zich overigens meteen uit de voeten maakt) begint een verhaal over hoe erg het was toen hij in het vliegtuig zat met een gebroken been en dat toen zijn krukken waren verdwenen. Een volkomen over de top en respectloos verhaal richting de mevrouw met de dwarslaesie; ik word daar nogal niet goed van en bijt hem toe dat het zo wel genoeg is. Hij druift af.

Het is 10 mei en we doen rustig aan. Lekker op ons gemak met de fiets naar de stad, in 15 minuten. Je komt langs de rivier uit bij een brug naar een prachtige stadspoort. We krijgen in de kathedraal een audio tour en die is zeker de moeite waard. De bouw begon in 1220, maar afwerking sleepte 3 eeuwen voort. Iedere kapel in de kerk is een klein museum.

Burgos is een prettige stad en je kan er lekker wandelen, onder andere naar het Castillo de Burgos, strategisch gebouwd op de top van een heuvel en het domineert de stad sinds de 9e eeuw. Je hebt er een schitterend uitzicht over de stad en de omgeving.

Als je de stadspoort uitloopt en meteen voor de rivier links afslaat, kom je langs een goed café waar je heerlijk tapas kan eten. Doen!

Met ons gaat het goed en met de kinderen en kleinkinderen ook. Dankzij de I pad hebben we regelmatig contact met onze dochter in Heiloo en met de zoon die met vrouw en kinderen sinds november vorig jaar op Ibiza woont.

In de buurt van de camping vind je het klooster De Miraflores. Je loopt er zo naar toe. De buitenkant ziet er sober uit, maar het interieur geeft blijk van een ongelooflijke rijkdom. Je vindt hier ook het mausoleum van Juan II en zijn tweede vrouw Isabella van Portugal. Mooie fresco's in de aangrenzende kapellen.

Zoals elke dag loopt gedurende de middag de camping vol. Het is een veelgebruikte overnachtingsplaats voor mensen die verder naar het zuiden rijden en helemaal niet voor Burgos komen.

Een Nederlands stel zet hun caravan op zijn plaats en als deze goed en wel staat en zij zitten, komt er van de andere kant een Nederlandse huurcamper aan, met fietsen rek. De camper begint achteruit te rijden en de bijbehorende "dame" geeft zogenaamde aanwijzingen. Wij bekijken het schouwspel en zien dat de communicatie tussen de vrouw en de bestuurder niet op ervaring is gebaseerd. Met andere woorden: zij staat te kijken en hij rijdt achteruit. Zover dat het fietsenrek met een bonk tegen de caravan aankomt.

De eigenaar springt als gestoken op en terecht. De "dame" in kwestie begint gelijk te schreeuwen dat er niks aan de hand is. De caravan eigenaar roept dat "als je niet kan rijden je niet zo'n grote bak moet huren", waarop de mevrouw uitkraait "dat hij zeker jaloers is". Een weinig verheffende situatie, die gelukkig geen echte schade heeft veroorzaakt. Wel gedeukte ego's. Geen excuses, geen sorry van de campers. Dit zijn dus de horken die niet weten hoe zich te gedragen op een camping. Prutsers. Gelukkig zijn ze de volgende morgen al vroeg weg.

Na een laatste keer "menu del dia", is het voor ons de volgende dag ook tijd om te verkassen. We volgen de N135 naar Pamplona en gaan de grens over en komen in Frankrijk op camping Narbaïtz in **St. Jean-Pied-de-Port**. De prachtige route gaat door Baskenland en volgt deels de Camino naar Santiago de Compostella. We rijden over drie cols en zien onderweg veel camino gangers, meest te voet en sommigen op de fiets. Het regent en de pelgrims hebben het zichtbaar zwaar. Alle teksten zijn in het Frans en in het Baskisch.

De *Camino Francés* in zijn huidige loop is in de eerste helft van de [11e eeuw](#) ontstaan; er wordt echter aangenomen dat de route al veel ouder is. Al voor Christus was [Finisterre](#) het eindpunt van een [heidense](#) tocht. Het Klif, 90 kilometer westelijk van Santiago, is door de [Romeinen](#) Finisterrae gedoopt, wat 'einde van de wereld' betekent. De traditie van de bedevaart naar St.Jacob in Compostella gaat terug naar de tijd van Karel de Grote, nadat volgens de legende in 814 zijn graf in Compostella gevonden was.

Santiago de Compostella kon in de elfde eeuw niet alleen zo'n belangrijke bedevaartsplaats worden vanwege de wonderbaarlijke verhalen over de apostel Jakobus, maar ook omdat de [Abdij van Cluny](#) in de elfde eeuw de godsvredesbeweging ging stimuleren die erop gericht was in West-Europa een grotere veiligheid te bewerkstelligen. Deze eerste kerkelijke vredesbeweging stimuleerde niet alleen giften aan kerken en kloosters, maar ook de bedevaarten naar Santiago en daarmee de opkomst van de Romaanse kunst langs de pelgrimswegen. Tot in Spanje is daardoor de invloed van de architectuur van Cluny merkbaar. De betekenis van Cluny en de pelgrimages naar Santiago voor de [reconquista](#) tegen het islamitische Marokkaanse rijk in Zuid-Spanje is overigens beperkt. Verhalen over de heilige Jakobus en de strijd

tegen de [Moren](#) dateren op zijn vroegst uit het einde van de elfde eeuw, toen de grote trek al op gang gekomen was. De enkele afbeeldingen van *Matamoros* (de Morendoder), zoals te zien zijn in de [kathedraal van Burgos](#) dateren zelfs pas uit de 16e en 17e eeuw.

De pelgrimshandleiding in het vijfde boek van de [Codex Calixtinus](#) uit de 12e eeuw noemt voor [Frankrijk](#) vier verschillende [pelgrimsroutes](#). Deze beginnen respectievelijk in [Tours](#), [Vézelay](#), [Le Puy](#) en [Saint-Gilles-du-Gard](#), bij [Arles](#). De eerste drie komen samen in [Saint-Jean-Pied-de-Port](#) in de Franse [Pyreneeën](#), de route vanuit Arles

komt via de [Somportpas](#) Spanje binnen, loopt via [Jaca](#) en komt bij [Puente la Reina](#) bij de andere routes vanuit Frankrijk.

Sinds [1993](#) is het Spaanse deel van de pelgrimsroute in de [werelderfgoedlijst](#) van [UNESCO](#) opge-

nomen. De Franse routes maken sinds 1998 deel uit van deze lijst.

De camping is groen, met veel bloemen en er is een zwembad dat tot 28 graden verwarmt wordt. Met een half uurtje lopen ben je in St. Jean. Het is een centrale plek voor de camino gangers en ze komen van over de hele wereld, dat wordt al snel duidelijk. Overnachten op een brits, met ontbijt kost € 10,-. Er zijn winkels om je spullen aan te vullen en de restaurants hebben speciale pelgrim menu's. Ook is er een bedrijfje dat je voor €70,- met bagage en al over de Pyreneeën zet. Je hoeft dan niet alles te lopen en thuis hoeven ze dat nu ook weer niet te weten....

We hebben onze tent opgezet. Het weer blijft kwakkelen, wij gelukkig niet.

Een paar dagen doen we niet veel, lopen naar de stad, klimmen de heuvel op naar de Citadelle en maken een ommetje langs het dorp Ascarat. Max Verstappen wint zijn eerste GP (in Barcelona), we breken de tent af en ik ben 's avonds aan de diarree. Ik overleg met de eigenaar om eventueel naar een dokter te gaan, maar weet ook dat Franse dokters (te) veel medicijnen geven.

Als ik 's avonds mijn zwager spreek geeft hij mij het advies "dat ik niet meer uit de vuilnisbakken mag eten".

Dat komt omdat ik nogal eens de houdbaarheidsdatum op etenswaren in twijfel trek. Dit is mijn straf.

De volgende dag gaat het beter en we gaan richting Limeuil via een prachtige route (300 km) door Baskenland. Op de D923 gaat de bus slingeren: de rechter achterband is plat. Gelukkig is er een vluchthaven. Een uurtje later rijden we weer. We gaan naar camping **Le port de Limeuil**. We staan op plek 78 met direct uitzicht op de Dordogne en op een van de mooiste dorpen van Frankrijk. De 17^e brengt de tuinman mij en de leuke band naar de garage van Jean-Marc Delmas in Le Buisson. Later wandelen we naar het middeleeuwse dorp. Steile straatjes, oude huizen en een gezellig terras aan de rivier waar vroeger de schippers samen kwamen. Hier komen de Dordogne en de

Vezere bij elkaar.

Helemaal boven in het dorp stond vroeger een oud kasteel, nu is er een prachtige tuin. Er blijkt een Anglicaanse kerk te zijn, vroeger hebben de

Engelsen het hier voor het zeggen gehad en toen de Fransen de kans kregen, hebben ze de Engelsen eruit gegooid en uit nijd het kasteel tot de fundamenten afgebroken.

Omdat mijn kwaal aanhoudt, overleg ik met onze dochter die veel van darmproblemen afweet. Zij vraagt: koorts?, misselijk? overgeven? Nee, dan is het buikgriep. De volgende dag bel ik onze huisarts en die adviseert Loperamide te slikken. Omdat ik vandaag mijn band ga halen, gelijk bij de apotheek twee doosjes ingeslagen. Reden van de leuke band: het ventiel was intern afgescheurd.

De 20^e is er markt in Le Buisson, Carla koopt er een jurkje dat sprekend lijkt op het behang bij iemand thuis.

Bij het Elan tankstation vraag ik of ik even van het toilet gebruik mag maken, dame achter de kassa: "nee, dat is alleen voor klanten, ga maar naar het openbare toilet op het marktterrein". Nou lekker gastvrij zeg. Overigens het bedoelde toilet is prima schoon, er is papier, dus niks mee. In heel veel Franse plaatsen is in het centrum een goed openbaar toilet. Beter geregeld dan in Nederland. Voor we terug naar de camping gaan, ga ik tanken bij hetzelfde Elan station en dezelfde dame vertel ik bovenmatig enthousiast hoe goed dat openbare toilet wel niet was.....Ze kijkt er wat zuur bij. Ha, ha.

Voordat we terug naar Limeuil gaan, rijden we even over het dorp Cadonin met een oude klooster en een romaanse kerk. 's Avonds eten we in de bar van de camping gebraden eend. Maar die is niet te genieten, veel te droog. We zijn niet tevreden, en zeggen dat ook. Rekenen toch af, maar thuis besluit ik om verhaal te gaan halen en mijn geld. Zo gezegd, zo gedaan. Het is dan 19

mei, we slapen uit en de pillen werken. We gaan nog een keer naar Limeuil. Het is echt een prachtig dorp.

Volgende dag gaan we verder en via Sarlat, over Brive, Tulle over de col de Diana 1401 m.

met nog sneeuwresten naar Murol. Met prachtig uitzicht op het oude fort. Ooit waren we hier zo'n 40 jaar geleden, maar alleen het fort komt ons bekend voor. We checken in op camping Pres le Bas in **Lac de Chambon**. Omdat er slechter weer wordt voorspeld, kiezen we zeer uitvoerig ons plekje. Het is een luxe camping met alle voorzieningen, zelfs met een indoor klim- en klauterparadijs voor kinderen. Er is een strandje aan het meer, je kan met bootjes en waterfietsen varen. We hebben intussen

4.270 km. gereden.

De 22^e mei is het prut weer en we trakteren onszelf op een bezoek aan het uitstekende restaurant. Met uitzicht op het nu grijze meer. De volgende dag ligt er meer sneeuw op de bergen.

Ook de volgende dag wil het weer niet vlotten, het is koud en er staat wind. De kachel moet aan om het in ons busje aangenaam te maken. Vandaag is onze kleindochter jarig, 3! Jaar. We face timen met haar.

We besluiten om beter weer op te zoeken en maken een prachtige tocht over twee cols en rijden langs de Ardeche. Mooie dorpen en vergezichten. Onderweg tanken we (vanwaar deze info? Omdat later blijkt dat de Fransen staken en de stations niet meer bevoorrad worden, vandaar. Maar dat wisten we toen nog niet. We richten ons op de camping in Bourg St. Andeol. Maar dat is niks. We rijden nog 50 km. verder en komen door Orange en rijden langs de Romeinse triomfboog en het theater! Dan omzeilen we een file die bij een Total station staat, is het hier zo extreem goedkoop?

We komen in het beroemde wijndorp **Chateau du Pape op camping l' Art de Vivre**. Goede ontvangst en gezellige camping, goede atmosfeer. 1,5 km van het dorp, dus dat zit wel goed. Er is schaduw en een lekker zwembadje, bar en restaurant. Er is een NKC groep met grijze dames en heren. We horen dat veel mensen hier gestrand zijn omdat ze niet tijdig getankt hebben. Wij rekenen uit dat als dit voortduurt, wij voldoende peut hebben om 300 km te overbruggen en dan in

Italië te zijn. Met een volle tank kunnen we een dikke 800 km rijden. We maken kennis met onze Schotse burens in een rode California. Hij is grafisch ontwerper en Jacqueline is een bekende artiest in Schotland. Ze maakt mooie grote en heel kleurrijke schilderijen. Ze zijn super enthousiast over hun nieuwe busje, daarvoor kampeerden ze in een tent. Groot verschil. Ze laten ons foto's zien van hun trips in Schotland; veel groene vergezichten en kale koude heuvels, niet echt

onze bestemming.

De 25^e pakken we de fiets naar Chateuneuf en starten bij de Tourist Information, daarna de ruïne van het pauselijke kasteel, dat bestemd was om lekker in de zomer uit te waaien, voor de pausen die toen in Avignon resideerden.

Er staat niet veel meer overeind. Verder is er nog de Theodoric kapel uit de 10^e eeuw, maar die is dicht, jammer want we houden van die oude kapellen. Dan maar een terras opgezocht om in dit van wijn vergeven dorp een koud Heineken biertje te drinken.

Terug op de camping spreken we een jong Duits stel met kinderen en een VW T3 met allrad Antrieb. Hij heeft de 30 jaar oude auto helemaal zelf gerestaureerd en ze hebben er ook al heel wat reizen mee gemaakt. Onder andere zijn ze, net als wij, naar Tunesië geweest en stonden ook in de Sahara oase Ksar Ghilane. Het levert over en weer mooie verhalen op en we komen toch niet zo vaak mensen tegen die in dit land op pad waren. Omdat de kinderen weer naar school moeten, heeft hij bij de supermarkt 3 grote containers van de goedkoopste olijfolie gekocht. Hij gaat ervan uit dat samen met diesel dit een mengsel geeft waar de VW op blijft rijden en ze ermee thuis komen. Zijn vrouw heeft ook een interessant verhaal, heeft met haar ouders 11 jaar in Caïro gewoond, haar vader zat bij Siemens. Egypte was toen een land waar iedereen nog vrij kon rondlopen.

De volgende dag gaan we op de fiets naar het volgende dorp Sorgues, want daar is een Intermarché en onze voorraden hebben dringend aanvulling nodig. Het is 7 km, meestal een fietspad of secundaire weg. Het tankstation bij de super is inderdaad fermé. Achter onze plek staan twee NL koppels op zekere leeftijd, de mannen "mogen" na de lunch een biertje en dan gaan ze allemaal een uurtje plat. Het ziet er niet feestelijk uit. Wat een bejaard stel!

De 27e mei doen we lekker niks. In tegenstelling tot de volgende dag, want dan vertrekken we hier en rijden op goed geluk naar de Intermarché in Sorgues en ja hoor...de pomp doet het weer. Het brandstofprobleem is opgelost. Vlak voor Apt gaan we rechts af naar een kleine D4 weg richting Lacoste de bergen in en komen in het plaatsje Bonnieux. Het ziet er geweldig uit, steile straatjes, vesting, smal, uitzicht en heel authentiek. Voor grote campers of auto's met caravan is dit niet te doen, maar voor ons busje is dit een peulenschil.

We genieten van deze tocht. We zijn op weg naar **Lourmarin, camping Les hautes Prairies**. We vinden plek 132 een heel goeie, want er is uitzicht en schaduw en dat vinden wij belangrijk. Lourmarin is een charmant

oud plaatsje met een privé chateau en een Gereformeerde kerk (?), ja dat hadden we in het katholieke Frankrijk nu ook weer niet verwacht. Er zijn aardige winkeltjes en een paar goede terrassen. We doen het rondje om het dorp de volgende dag nog een keer, maar dan de plekken waar we nog niet waren. Terug op de camping zien we steeds meer Nederlanders. We hebben intussen "huisdieren" gekregen; er zijn twee hop vogels en een stel jonge eekhoorns. Vooral het hop mannetje imponeert doordat hij zijn kuif te pas en te onpas opzet. Een prachtig gezicht. Twee eksters proberen de hop dwars te zitten, maar die zit mooi nergens mee. Het is een stoere vogel.

Over de camping nog een ding: ze hebben hier volautomatische toiletputten, die automatisch spoelen en waar de bril na ieder bezoek wordt gereinigd. Het ontlokt een gebruiker de opmerking: "ik heb het gevoel dat ik in mijn truck achteruit rij!"

Het is dan 1 juni geworden en we gaan vroeg op pad. Via Apt en Orange naar **Tournon sur Rhone** (zie de heenreis). Het is 202 km rijden. We pakken plek 40 pal aan de rivier. Uitzicht! Daar gaan we voor.

We hebben burens uit Noord Holland en we zien alleen een caravan, dus vragen we waar hun auto is. De garage heeft voor vertrek 3 remkluwen vervangen; ze hadden er zeker geen 4.....Nou die gaf dan nu de geest. Zo'n 15 km van hier sloeg de rem vast, vlakbij een kleine garage anex werkplaats. De man heeft geen onderdelen voor deze Amerikaanse auto en alles moet van ver komen. Ze laten de auto daar, kunnen ook niet anders. Hij leent dan mijn fiets om nog waardevolle spullen uit de auto te halen en later regelen ze via de ANWB een vervangende auto. De reparatie gaat een week duren.

Tegenover ons staat een ouder echtpaar uit Vancouver, die elk jaar een langere tijd door Frankrijk trekt. Ze zijn helemaal verzot op dit land.

's Avonds legt er een rivier cruiser met Amerikanen aan, die tot laat in de avond behoorlijk veel lawaai maken, maar tegen twaalf is het ook stil en valt de nacht. We hebben heel lekker gegeten in restaurant De Tours. De volgende morgen is de boot weg en ons uitzicht terug.

**Camper Centrum
Nederland**

We maken kennis met een Belgisch echtpaar met een California T5. Plesante auto he? Communicatie gaat uiterst moeizaam, want ze wonen tegen de Nederlandse grens ergens bij Luik en dan spreek je natuurlijk alleen Frans!!!! Hoe bizar is dat, ze doen of ze geen woord Nederlands verstaan, maar ik geloof er niks van. Omdat hun dealer van de California geen verstand heeft, zijn ze in onderhoud bij Camper Centrum Amersfoort. Ja, ja.

Omdat het regent gaan we naar het museum in het chateau. Geeft een mooi beeld van de lokale situatie. Onder andere van de scheepvaart vroegervop de Rhone met stoomboten.

3 Juni gaan we over de brug naar Tain en lopen de wijnbergen in, we hopen op een mooi vergezicht en worden beloofd. Je kan meerdere bochten van de rivier volgen.

We vervolgen onze tocht op 4 juni en rijden vroeg weg, een NL camper neemt ons plaatsje over. Via de D82 over de col de la Republique 1161 m., St. Etienne komen we rond het middaguur op camping de Mambré in Paray le

Mondial. De slagboom is dicht. We spreken de Nederlandse eigenaar die juist met een Nederlands stel rondloopt. Hij vraagt nogal dom, of we op de camping staan. Maar dan begint hij een relaas over dat het geen stijl is om rond het middaguur aan te komen. We verstoren zijn middagrast. Het is meteen onprettig en Carla reageert tegen hem "dat ze hier niet van gediend is, kom we gaan". De Nederlandse mevrouw: "gaan jullie echt"? Jazeker,

we wensen zo niet te worden behandeld. We hopen stiekem dat de Nederlanders ook gaan. Wat een gebrek aan gastvrijheid! Frankrijk onwaardig.

We rijden door naar **Dompierre les Ormes**, camping Le village des Meuniers. Goede ontvangst, prachtige camping en super mooie comfort plek (64). Ook het restaurant is open. Er is weinig volk. Het dorpje op loopafstand heeft een bakker, een slager, een kroeg en een kleine kruidenier. Dat is het. Het hotel en garage/ pomp is dicht. Een beetje vergane glorie. We blijven hier een dag en rijden dan verder naar het noorden richting **Chalon en Champagne** en checken in op de municipal. Het is een typische doorgangscamping, het is een komen en gaan. En dat is ook leuk. De stad zelf heeft ons niet veel bijzonders te bieden. De kathedraal is tijdelijk dicht, van champagne geen spoor, hier en daar wat aardige vakwerkhuisen.

Verder naar het noorden, via Reims, C.Meziers, Bouillon, Luik naar **Mechelen** in Zuid Limburg. Camping Vinkenhof. Goede boerencamping, tegen Mechelen aan en aan een pad langs de Geul. Het is warm en later op de dag gaat het onweten, het KNMI heeft code (??) afgegeven, we merken er niet veel van. We hebben trek in uiensoep; dat konden we in Frankrijk nergens krijgen..... Als we de volgende dag naar Epen wandelen, langs de weg, want het pad langs de Geul is door al het regenwater onbegaanbaar, genieten we van bitterballen bij de Oude Smitse, dat misten we ook heel erg en om het goed af te ronden: zuurvlees bij Brasserie Charlemagne.

We zijn weer thuis.

Ook de volgende dag prachtig wandelweer en we lopen naar Vijlen. Het enige bergdorp in Nederland. Carla vindt een klavertje vier. Ons geluk kan niet op.

Via Heiloo, even aan de kleinzoon snuffelen, zijn we op 10 juni weer thuis.

We hebben 6.218 km gereden en zijn 8 weken op pad geweest. Frankrijk is altijd een prettig land om in te reizen, maar Spanje en vooral het binnenland was een mooie en voor ons nieuwe ervaring. Prachtige steden, fijne en gunstig gelegen campings, meestal gratis wifi (hoort er bij vinden we) en zeker niet te duur. Aardige mensen en heel relaxed. Ook de natuur was af en toe overweldigend qua bergen, heuvels, rivieren, vergezichten maar ook heel veel vogels. De merels zingen hier andere liedjes als bij ons.

In veel restaurantjes lekker gegeten en Carla heeft ook vaak heel lekker gekookt. Er zit nog een halve kilo in de camping gas fles.

In Frankrijk hebben we het gebrek aan brandstof meegemaakt en vlak daarna het teveel aan water: grote en kleine rivieren stonden tot de rand of er over heen.

Geen tolwegen gereden en veel nut gehad van het ACSI tarief in het voorseizoen.

Wel op 5 juni een bekeuring gescoord in Frankrijk voor 6 km te snel rijden, € 45,-.

We hebben weer veel verhalen gehoord, meestal van aardige en interessante mensen.

We hebben genoten van de reis en van elkaar.

Plaatsen en Campings in volgorde

F

Verdun	Les Brueils
Saulieu	Camping de Saulieu
Tournon sur Rhone	De Tournon HPA
Arles	Le Domaine du gris blanc
Collioure	Les Amandiers

E

Gava (Barcelona)	3 Estrellas
Peniscola	Los Pinos
Cuenca	Camping and Caravaning
Toledo	El Greco
Plasencia	La Chopera
Salamanca	Don Quijote
Burgos	Fuentes Blancas

F

St.Jean Pied de Port	Narbaïtz
Limeuil	Le port de Limeuil
Lac Chambon	Pres le Bas
Chateauneuf du Pape	l'Art de vivre
Lourmarin	Les Hautes Prairies
Tournon sur Rhone	De Tournon HPA
Dompierre les Ormes	Le village des Meuniers
Chalons en Champagne	Municipal

NL

Mechelen	Vinkenhof
----------	-----------

slokker_@hotmail.com